

Hare Kryszna i ISKCON

Autor tekstu: **Krzysztof Dziubała**

Historia

ISKCON

Międzynarodowe Towarzystwo na rzecz Świadomości Kryszny jest religijną organizacją wyznawców Kryszny. Ich religia jest popularnie zwana Hare Kryszną, z powodu początku ich najbardziej znanej mantry: *"Hare Krysna, Hare Krysna, Krysna, Krysna, Hare, Hare, Hare Rama, Hare Rama, Rama, Rama, Hare, Hare."*

Kryszna znaczy „Ten Najbardziej Przyciągający”. ‘Hare’ oznacza wezwanie energii boga, a ‘Rama’ znaczy „Największa Przyjemność”. Te imiona boże, oraz ‘Hare Krysna’-mantra są wzięte z antycznych hinduskich świętych tekstów — „Wed”.

ISKCON i Hinduizm wspólnie uważają za swoje początki święte teksty „Wed” i tekst „Bhagavad-gita”.

Różnica polega na tym, że Hinduizm głównego nurtu uznaje Krysne za ósmą inkarnację Wisnu (jednego z najważniejszych bogów hinduizmu, członka Trójcy), natomiast ISKCON uznaje Krysne za boga nadrzędnego ponad wszystkimi bogami, również ponad Wisnu. Z tego powodu ta organizacja jest wiarą monoteistyczną i propaguje ‘bhakti’, drogę pełnego oddania bogu.

Początki wiary mogą być związane z pojawieniem się Kryszny ok. 5000 lat temu, w wiosce w Indiach, zwanej Vrindavana. Wiara ta została zregenerowana w ostatnich czasach — w wieku 16 n.e. pojawił się Guru Caitanya Mahaprabu, którego krysznowcy uznają za inkarnację Kryszny w „formie swego idealnego ucznia”. Nauczał on, że Kryszna jest najważniejszym z bogów, Bogiem Żywym, i że każdy może się skontaktować z nim ucząc się słów mantry i poprzez ‘sankirtana’ (wspólne śpiewanie mantr z imionami boga, szczególnie mantry Hare Krysna). Ta tradycja była kontynuowana przez całą serię kolejnych Guru — w tym na początku 20. wieku, przez Srilę Bhaktisiddhanta Saraswati Gosvami Maharę.

Abhay Charan De, uczeń Bhaktisiddhanty, przyjął imię Bhaktivedanta Swami Prabhupada, i opuścił Indie w wieku 69 lat — przybył do USA, żeby prozelityzować. Prabhupada (Mistrz) założył w roku 1965 ISKCON. Podczas początkowych lat ruch religijny był finansowany głównie ze sprzedaży kadzideł i książek Mistrza. Po 12 latach płodnego pisania i skutecznej reklamy „Świadomości Kryszny”, Mistrz zmarł (1977). Jego głównymi dziełami były dokładne tłumaczenia i komentarze do: „Bhagavad-gita” (Pieśń o Bogu), „Bhagawata Purana” (Historia boga i jego uczniów), oraz „Caitanya Caritamrita” (Życie i Nauki Caitanya Mahaprabhu). Przed swoją śmiercią, wyznaczył jedenastu komisarzy, których zadaniem jest przyjmowanie do organizacji nowych członków i tworzenie nowych placówek w innych krajach.

Główne biuro organizacji znajduje się w Los Angeles. Obecnie mają około miliona stabilnych członków. Publikują magazyn zwany „Powrót do Świadomości Boga”.

Wierzenia ISKCON'u

Wiele wierzeń tej organizacji pokrywa się z głównym nurtem hinduizmu. Ich świętym tekstem jest „Bhagavad-Gita”, hinduski poemat zawierający konwersację między Panem Krysnią i żołnierzem ‘Arjuna’. Zwyczajowe określenie padające z ust członków ISKCON'u to — „nie jesteśmy tym ciałem”. Oznacza to ich wiarę w to, iż człowiek jest w pełni duchem, uwięzionym w materialnym ciele, z powodu czego narażony jest na jego zachcianki i ograniczenia. Ich celem jest wyrwanie się z kręgu ‘samsara’ (powtarzających się bez końca cykliów reinkarnacji) i powrót do Królestwa Boga.

Główne różnice między ISKCON a klasycznym hinduizmem to:
— Uwolnienie się z ‘samsara’ odbywa się poprzez ‘sankirtana’, czyli wspólne śpiewanie imion boga, co prowadzi do Świadomości Kryszny.
— Kryszna jest hołdowany jako Najwyższy Bóg; wierzą, że można osiągnąć z Nim osobistą

wież. Jezus Chrystus jest uważany za bezpośrednie „ramię” Krysny.
— Piekło to czasowy pobyt po śmierci dla bardzo grzesznych ludzi.
— Uczniowie potrzebują `duchowego mistrza`, który w prostej linii wywodzić się ma od Guru Caitanya.

— Jedzenie pokarmów przygotowanych i ofiarowanych Panu, jest uznawane za komunię z Krysna, Krysna „oczyszczająca energią” ciało wyznawcy.

Ich `Dziewięć Procesów Oddania Panu` to:
— powiększanie swej wiedzy o bogu,
— śpiewanie imion boga,
— zapamiętywanie boga poprzez czytanie, wspólne przebywanie z innymi wyznawcami,
— służenie bogu Krysnie w świątyni,
— hołdowanie bogu poprzez przygotowanie jedzenia, dekorację jego posągów, przyprawianie innych, żeby go ujrzeć, modlitwa,
— zachęcanie innych, żeby mówili imiona boże,
— wytworzenie bardzo osobistego i intymnego kontaktu i związku z bogiem,
— Oddanie wszystkiego co posiadamy Panu, łącznie z naszymi ciałami ...

Praktyki

ISKCON`u

ISKCON dzieli się na dwa rodzaje struktur: na zakon mnichów i kapłanów, którzy mieszkają w świątyni, i na członków kongregacji, którzy mieszkają normalnie. Mężczyźni golią swoje głowy, poza centralnym miejscem nazywanym `sikha`. Otrzymują imię sanskryckie (jedno z wielu imion boga) plus dodatek „sługa”, i kolorowe szaty, `dhotis`, żeby podkreślić celibat. Natomiast żonaci mnisi noszą białe `dhotis`. Z kolei mniszki mieszkające w świątyni noszą tradycyjne `sari` i nie golią głów. Wszyscy mnisi przysięgają nie używać papierosów, alkoholu i innych używek, odrzucają hazard i przestrzegają diety wegetariańskiej. Przysięgają również określoną liczbę razy dziennie — śpiewać imiona Boże. Wstają przed wschodem słońca, śpiewają oraz modlą się określoną ilość razy.

Celibat jest wymagany dla pojedynczych członków; natomiast dla par seks jest przewidywany wyłącznie w celu prokreacji. Członkowie kongregacji noszą normalne ubrania i pracują regularnie. Wielu mieszka w pobliżu świątyni, przeszło na wegetariańską dietę, modli się i śpiewa w domu i przynajmniej raz w tygodniu przychodzi do świątyni, zwykle w niedzielę.

Zobacz też: [Mnisi Hare Krszna oskarżeni o molestowanie seksualne](#)

Krzysztof Dziubała

Zajmuje się religioznawstwem.

[Pokaż inne teksty autora](#)

(Publikacja: 27-07-2002 Ostatnia zmiana: 16-03-2004)

[Oryginał.](http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,1517) (<http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,1517>)

Contents Copyright © 2000-2008 Mariusz Agnosiewicz

Programming Copyright © 2001-2008 Michał Przech

Autorem tej witryny jest Michał Przech, zwany niżej Autorem.

Właścicielem witryny są Mariusz Agnosiewicz oraz Autor.

Żadna część niniejszych opracowań nie może być wykorzystywana w celach komercyjnych, bez uprzedniej pisemnej zgody Właściciela, który zastrzega sobie niniejszym wszelkie prawa, przewidziane

w przepisach szczególnych, oraz zgodnie z prawem cywilnym i handlowym, w szczególności z tytułu praw autorskich, wynalazczych, znaków towarowych do tej witryny i jakiegokolwiek ich części.

Wszystkie strony tego serwisu, wliczając w to strukturę katalogów, skrypty oraz inne programy komputerowe, zostały wytworzone i są administrowane przez Autora. Stanowią one wyłączną własność Właściciela. Właściciel zastrzega sobie prawo do okresowych modyfikacji zawartości tej witryny oraz opisu niniejszych Praw Autorskich bez uprzedniego powiadomienia. Jeżeli nie akceptujesz tej polityki możesz nie odwiedzać tej witryny i nie korzystać z jej zasobów.

Informacje zawarte na tej witrynie przeznaczone są do użytku prywatnego osób odwiedzających te strony. Można je pobierać, drukować i przeglądać jedynie w celach informacyjnych, bez czerpania z tego tytułu korzyści finansowych lub pobierania wynagrodzenia w dowolnej formie. Modyfikacja zawartości stron oraz skryptów jest zabroniona. Niniejszym udziela się zgody na swobodne kopiowanie dokumentów serwisu Racjonalista.pl tak w formie elektronicznej, jak i drukowanej, w celach innych niż handlowe, z zachowaniem tej informacji.

Plik PDF, który czytasz, może być rozpowszechniany jedynie w formie oryginalnej, w jakiej występuje na witrynie. **Plik ten nie może być traktowany jako oficjalna lub oryginalna wersja tekstu, jaki zawiera.**

Treść tego zapisu stosuje się do wersji zarówno polsko jak i angielskojęzycznych serwisu pod domenami Racjonalista.pl, TheRationalist.eu.org oraz Neutrum.eu.org.

Wszelkie pytania prosimy kierować do redakcja@racjonalista.pl